

NA HODINÁCH TEV

Ked' som po 25-ich rokoch tvrdej služby a poučnej praxe v telocvični opúšťal náruč základnej školy a dostal možnosť učiť na SZŠ v Poprade, myslel som si, že ak už nie som priamo v raji, tak určite stojím pred bránou raja ako prvý v rade. Po skoro 9-ich rokoch sa mi slepé oči rozlepili a zisťujem, že nestojím pred bránou nebies, ale peklo ma víta s uvítacím sprievodom na ších dievčat (kurečky) a chlapcov (balvani). Tí sa snažia akýmkoľvek, a to čestným, „záľudným“, podvodným, bezcharakterným, milým, odporným a ešte 100x iným spôsobom získať pre seba dobré hodnotenie vo forme známky z telesnej výchovy - lebo o tej sa momentálne zmieňujem. V tom sú im nápomocní aj ich rodičia, v doteraz nebývanej forme – kryjúc svojimi podpismi uvoľnené mravy, absentérstvo, ulievanie, nechť k učeniu, podvodné praktiky, lenivosť, flákačstvo, naivnosť a nízke IQ (pre niektoré kurečky by skratka IQ mohla znamenať Intenzita Qvokania), len preto, aby ich dcéra či syn užívali radosti slobodnej mladosti, kde netreba pracovať, len nastavovať ruku pred rodičov a povedať **DAJ**.

Daj na kredit, daj na šaty, daj na cigy, na šminky, na mp3, cd ... na čo len chcete a pritom povinnosti mnohých našich žiakov sú jedná obrovská nula „0“, nič – ani priniesť tú radosť rodičom, aby mohli povedať známym, že sú hrdí na svoju dcéru alebo syna, pretože sa výborne učí. Možno 80 percent študentov takúto radosť svojim rodičom nikdy neurobí, pretože sa našu školu, rovnako ako zvyšných 90 % v tomto štáte dostali priveľmi ľahko, a preto si našu školu – svoju školu vážia priveľmi málo, práve tak, ako si seba vážia priveľmi úboho. Svojich rodičov si pravdepodobne nevážia vôbec, a to ani vtedy, keď je to „DAJ“ naplnené plným priehrštím eur.

Keďže som sa sám pred sebou rozhodol, že neuvediem ani jedno meno, charakteristika činov a prečinov na hodinách TEV bude zahalená tajomstvom, bystrí žiaci ľahko odhalia seba, spolužiakov a ak sa nepoučia sami, aspoň sa zamyslia nad tým, čo práve čítajú. Možno, ale pravdu povediac, ani v to nedúfam, lebo väčšina bude mať tento príspevok medzi opaskom a kolenami. Pred zvyšnými 20% študentov, ktorí si zaslúžia vyhrievať sa na slnku radosti, učiteľov a rodičov, pred nimi sa skláňam.

Daj na kredit, daj na šaty, daj na cigy, na šminky, na mp3, cd ...

ŠTVRTÁCI – tam sú tajomní machri, z mne neznámeho dôvodu, ešte stále nepociťujúci tlak maturity a hrajú sa na supermanov, ktorí zvládnu s prstom v nose akúkoľvek otázku. Vo svojej naivite si mnohé dievčatá myslia, že ich nečaká nič iné ako svadba s monackým kniežaťom, alebo sa im ocinkovia postarajú o skvelú budúcnosť, a podaktorí mládenci veria, že istota budúcnosti je v kurzovom lístku v Niké. OMYL, priatelia – tak ľahco a dobre ste sa mali možno poslednýkrát v živote.

Hladina mojej dobrej nálady prudko klesá keď niektorí mladí muži namiesto telesnej

ostávajú doma v posteli. Čo tam robia? V slušnej spoločnosti – ťažko nahlas povedať. Keď im to vyčítam, pozerajú na mňa ako černocho na polárnu žiaru. Dúfam, že najväčšie hviezdy triedy, visiace na skalách ako netopiere, ... výpravu proti bezbransa v budúcnosti preberú z ich sladkého: ničnerobenía, inak ich: zárukou dlhého života". budúci ministerský čaká jediné pracovné: ... predseda, pohybujúci sa s rukami vo vreckách, tlmí nadšenie vyzriabnutého faraónovho vojska, ale mám pocit, že budúci pacienti – ktorých bude táto várka zachraňovať, by mali už teraz spísať závet a rozdeliť majetok najbližším. Inak sú v ryži. Dobré sa bude mať hádam len ten ministerský predseda, ktorý sa drží hesla: „Je jedno či si chudobný alebo bohatý, stačí, keď máš dosť peňazí!“

TRETIÁCI – no, to je sila. Nazývam ich 3A – špekulanti, 3B – leňosi. Hoci hrúbka make-upu na tvárach 3A vytrvalo pribúda,

počet návštev na TEV vytrvalo klesá. Bojím sa prestupného roku, keď asi zanikne. Čo budem robiť?! V tichosti a predstihu som sa dohodol s JRD v Spišskom Bystrom, že ma zamestnajú ako chovateľa drobného rožného statku – vychovali by mi dáke kozy a ja sa budem o nich starať, veď skúsenosti zo školy už mám.

A čo v 3B, tam sa mi učí dobre, lebo na živote je najkrajšia jeho rozmanitosť – každý deň ma „naseie“ niekto iný. Životný elán týchto dievčat končí pred bránou telocvične. A posledná brigáda v lodenici?! Asi sa držia hesla: „Pomalý pohyb zaručuje dlhý život.“ Ešte aj kolegyňa blondína, ktorá sa pohybuje po zborovni veľmi delikátne – aby nezvírila vzdych, mi pripadá pri porovnaní s 3B ako rozzúrený tajfún.

DRUHÁCI – už sa teším na KOČAP a rozpútané vášne. Tu sa dá ako tak vydržať, ale musím si občas dobre zahryznúť do jazyka. Papuľnaté ako opice. Presne tak si predstavujem budúce nenávidené svokry.

PRVÁCI – hrôza. Keď budú končiť - maturovať – možno, väčšina by mala dostať pri odchode zo školy medailu za oslobodenie republiky, až na pár výnimiek, ktoré majú predo sebou svetlú budúcnosť. To budú zdravotníckí experti! Už teraz si liečia astmu cigaretami na ceste medzi školou a telocvičňou. Požiadam vedenie školy, aby rokovalo s vývozcom komunálneho odpadu. Na tých 300 metrov chôdze treba dvoch ľudí, aby vyzbierali všetky špaky a budú mať čo robiť dennodenne štyri roky. Výkon v telocvični? Tieto dievčatá sú jedinečné a nenahraditeľné žiadnym strojom. Ešte nikto totiž nevymyslel stroj,

ktorý by nič nerobil. Som bezbožník a pohan, ale silno uvažujem o návšteve kostola. A mládenci ??? **HA-HA-HA!** Ich olovom lemované šortky a dupot splašených kopýt pripomínajú trestnú výpravu proti bezbrasným Indiánom. Je síce pravda, že budúci ministerský predseda, pohybujúci sa s rukami vo vreckách, tlmí nadšenie vyzriabnutého faraónovho vojska, ale mám pocit, že budúci pacienti – ktorých bude táto várka zachraňovať, by mali už teraz spísať závet a rozdeliť majetok najbližším. Inak sú v ryži. Dobré sa bude mať hádam len ten ministerský predseda, ktorý sa drží hesla: „Je jedno či si chudobný alebo bohatý, stačí, keď máš dosť peňazí!“

Peter KUBO Kubik

